

Dragi učenci 4. A!

Včeraj smo izvedli skupinski pogovor. Ker vas je v oddelku veliko, sem se odločila, da bomo pogovore izvajali v dveh skupinah, deklice posebej in dečki posebej. Tudi danes bomo imeli na tak način pouk matematike. Do pogovora je torej vaša naloga, da snov za matematiko prepisete v zvezek in naloge rešite.

Potek video pogovora: DEKLICE 11.00, DEČKI 12.00.

Ta teden pri slovenščini samo berete knjigo Lukec in njegov škorec. Ostalih dejavnosti pri tem predmetu ne bo.

Učiteljica Mojca Šumlaj vam sporoča, da boste v sredo izvedli preverjanje znanja (to ni za oceno!).

učiteljica Mihaela

Gradivo za **torek, 21. 4. 2020.**

matematika	Merjenje mase – pretvarjanje enot Video pogovor
družba	Utrjevanje /preverjanje znanja
likovna umetnost	Utrdba iz odpadne embalaže GLEJ NAVODILA SPODAJ
Neobvezni izbirni predmet nemščina	Glej navodila učitelja Jake
Domače branje, slovenščina	Lukec in njegov škorec 13. del

MATEMATIKA

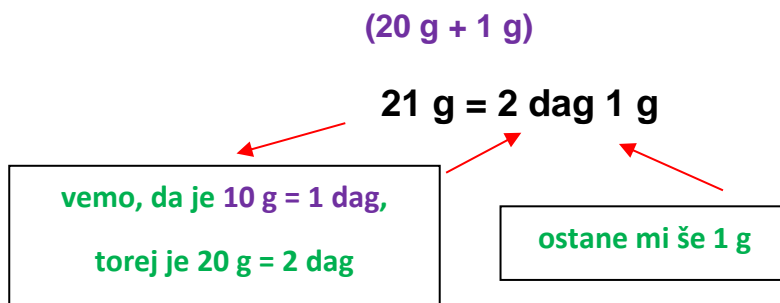
Merjenje mase - spreminjanje enoimenske količine v večimenske

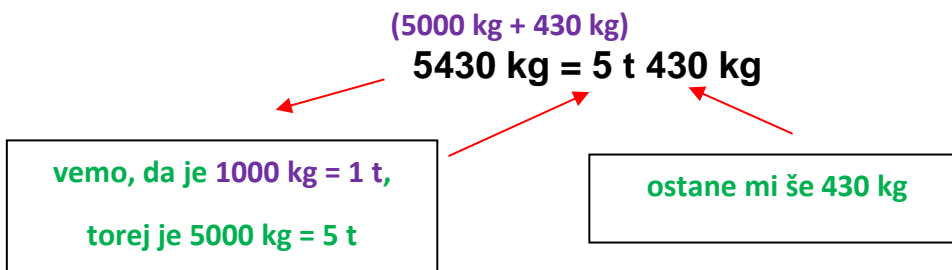
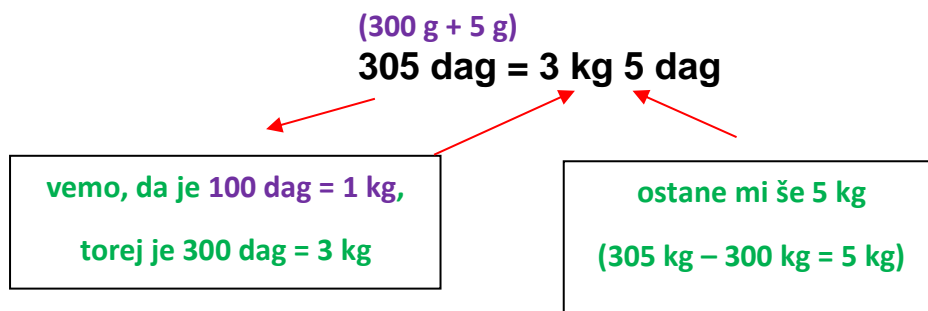
Danes boste pretvarjali/spreminjali enoimenske količine v večimenske količine.

Snov prepisite v zvezek in sami rešite naloge. Skupaj jih bomo preverili v video pogovoru.

PREPIŠITE V ZVEZEK

Kako pretvarjamo enoimenske količine v večimenske?

Tako, zdaj pa na utrjevanje znanja.
Še enkrat:

1 t = 1000 kg	1000 kg = 1 t
1 kg = 100 dag	100 dag = 1 kg
1 dag = 10 g	10 g = 1 dag
1 kg = 1000g	1000 g = 1 kg

1. Rešite spodnje primere. Pomagajte si z razčlenjevanjem, kot to prikazuje prvi primer.

(60 g + 4 g)

64 g = ____ dag ____ g

305 dag = ____ kg ____ dag

860 dag = ____ kg ____ dag

273 dag = ____ kg ____ dag

(2000 kg + 400 kg)

2400 kg = ____ t ____ kg

4050 kg = ____ t ____ kg

3240 kg = ____ t ____ kg

5473 kg = ____ t ____ kg

2. Pretvorite v ustrezno enoto.

57 g = _____ dag _____ g

72 dag = _____ kg _____ dag

162 dag = _____ kg _____ dag

719 dag = _____ kg _____ dag

2005 kg = _____ t _____ kg

79 g = _____ dag _____ g

730 dag = _____ kg _____ dag

881 dag = _____ kg _____ dag

6512 kg = _____ t _____ kg

5300 kg = _____ t _____ kg

69 g = _____ dag _____ g

803 dag = _____ kg _____ dag

637 dag = _____ kg _____ dag

3. Pretvorite v ustrezno enoto (v primeru, da učne liste tiskate tudi pobarvajte rezultat).

<p>250 dag = _____ kg _____ dag</p> <p>2300 kg = _____ t _____ kg</p> <p>52 g = _____ dag _____ g</p> <p>6030 kg = _____ t _____ kg</p> <p>70 g = _____ dag _____ g</p> <p>910 dag = _____ kg _____ dag</p>	25 kg 0 dag		23 t 0 kg	50 dag 2 g	
	520 g	9kg 10dag	70 dag 0 g	7 dag 0g	
		5 dag 2 g		6 t 30 kg	
	700 g	2 t 300 kg	6 t 300 kg	2kg50 dag	
	91 kg 0 dag		9100 g	60 t 30 kg	

DRUŽBA: DOMAČA POKRAJINA – preverite in utrdite svoje znanje

Ustno odgovorite na spodnja vprašanja **le nalogo 4 prepisite v zvezek za družbo.**

1. Naštete naravne sestavine pokrajine.
2. Kaj je relief?
3. Podrobno opišite relief domače pokrajine .
4. Vstavite manjkajoče podatke.

Naša domača pokrajina glede na smeri neba leži na _____ delu Slovenije.

Naša občina se imenuje _____. Skozi Novo mesto teče reka _____, ki se izlije v reko _____. Novo mesto je ustanovil _____, leta _____, ki ga je najprej poimenoval _____. Ustanovitelj je upodobljen na _____.

5. Katere štiri vrste naselij poznamo glede na dejavnosti, ki tam prevladujejo?
6. Izberite eno od naštetih naselij in ga opiši.
7. Primerjajte mestno in podeželsko naselje. Poiščite vsaj tri primerjave.

LIKOVNA UMETNOST

IZDELAJTE ČISTO SVOJO UTRDBO

Potrebujete:

- rabljene škatlice, karton, tulce
- barvni papir, reklame
- škarje, lepilo, lepilni trak
- pisalo

Pravi arhitekt svojo zamisel o hiši najprej preizkusi s pomočjo makete. Makete so lahko izdelane iz najrazličnejših materialov, med drugim pa tudi iz papirja. Doma poiščite stare škatlice, papir, karton in druge materiale, s katerimi lahko izdelate maketo. Preden se lotite gradnje svoje makete, razmislite o obliki hiše, ki jo želite zgraditi. To je lahko vsakdanja hiša, lahko je velika stolpnica, lahko pa je tudi čisto prava utrdba. Z lepilom skupaj zlepite vse potrebne dele, nato pa hiši dodajte še odprtine, dimnik, vhod in ostale elemente, ki se jih domislite. Ko se bomo vrnili v šolo, boste skupaj sestavili mesto.

NEKAJ IDEJ

vir: <http://zlikerelementaryart.blogspot.si>

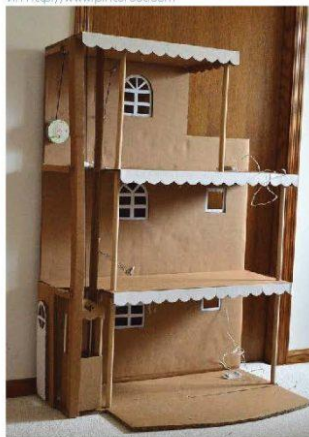
vir: <http://www.pinterest.com>

vir: <http://www.pinterest.com>

vir: <http://jacornpiis.blogspot.si>

vir: <http://www.pinterest.com>

vir: <http://www.flickr.com>

NEMŠČINA

Hallo! Wie geht's?

Verjamem, da ste prav v redu in da že komaj čakate počitnice naslednji teden. Rešitev danes ne zapišem, saj ste morali prejšnjič zgolj zapisati novo snov v zvezek, upam pa, da ste si tudi zavrтели posnetek in ponavljali izgovorjavo.

V zvezku imate tako predstavljeno Petrovo družino, danes pa boste ... **predstavili tudi svojo družino** 😊

Predstavite jo po istem vzorcu, kot jo je predstavil Peter, a želim, da še nekaj dodate. To sta dve stvari:

1) Pri vsakemu članu boste zapisali po eno stvar, ki jo ima nekdo rad. Glejte moj primer.

Das ist meine Schwester.

Sie heißt Eva.

dodano: Sie mag Schokolade. <- Ko imamo ženske člane, poved začnemo z »Sie« (ona)

Das ist mein Bruder.

Er heißt Žiga.

dodano: Er mag Bonbons. <- Ko imamo moške člane, poved začnemo z »Er« (on).

2) Da pa zvezku ne bo samo suhoparno besedilo, člane družine tudi narišite. 😊

Za danes je to dovolj, v **petek** pa vam pošljem **spletno preverjanje znanja** in navodila.

Tschüss!

Drugi dan je sijalo sonce. Po nebu so plavali redki beli oblaki. Zrak je bil svež. Morje še ni bilo mirno, a valovi so bili nizki, da se je parnik le še rahlo zibal.

Ljudje so polagoma prihajali na krov. Pretekla noč se je vsem poznala na obrazih. Bili so bledi in slabe volje. Drug drugemu so pripovedovali, kako so prenašali morsko bolezen. Kmalu je bilo slišati smeh. Nevihta je bila skoraj pozabljena.

Prikazal se je tudi Lukec s svojim škorcem. Bilo mu je že dobro, le neko omotično šibkost je še čutil v nogah.

Začudil se je, ker matere ni našel na krovu. Odšel je v spalnico za ženske. Dve potnici sta še spali na svojih posteljah. Tri so imele opraviti s svojimi kovčki. Matere ni bilo.

Stal je kot izgubljen.

»Kje je moja mati?« je vprašal.

64

Ženske so mu začele nekaj pripovedovati. Kazale so mu nekaj skozi vrata.

Lukec jih ni razumel. Odšel je na krov in poiskal Slokarja.

»Matere ni nikjer,« je povedal.

Slokar je pomislil.

»Počakaj!« je rekel in odšel.

Lukec je čakal. Ni ga zanimal škorec ne Španjolka, ki se je bila že seznanila s Klepcem in ga klicala k sebi. . . Slokar se je kmalu vrnil. Imel je zresnjen obraz. Pomignil mu je, naj stopi za njim.

»Kje je mati?« je Lukec plaho vprašal med potjo.

»Bolna je.«

Lukcu so navrele solze v oči. Stežka se je ubranil joka, zasklelelo ga je pri srcu.

Stopila sta v bolniško sobo. Na posteljah sta ležali neka Italijanka in neka Portugalka. Na tretji postelji je vznak ležala mati, roke so ji počivale na odeji. Oči so ji bile na pol zaprte.

Ni opazila Lukca, ko je stopil k postelji. Dečka je grenko zaskrbelo in ni vedel, kaj naj stori, kaj naj reče. Rahlo jo je prijel za roko. »Mati!«

Bolnica je odprla oči. Obrnila je glavo in pogledala sina. Blažen smehljaj se ji je razlil po obrazu.

»Lukec!«

»Mati, ali ste bolni? Hudo?«

»Malo,« je odgovorila s slabotnim glasom.

»Ali je bilo tudi tebi slabo?«

»Tudi,« je odgovoril Lukec, ki se mu je od tesnobe trgal glas. »Pa sem že dober. . . Saj boste — tudi vi — ozdraveli. . .«

»Bom. Seveda bom.«

Vstopil je zdravnik in šel naravnost do Marjete. Vprašal jo je, kako se počuti in se ji nasmehnil. Mati ga je gledala z vprašujočim pogledom. Potipal ji je žilo in prisluhnil na njenih prsih.

Lukec je gledal od daleč. Ko je zdravnik preiskal še drugi dve bolnici, se je opogumil in pristopil.

»Saj — mati ne bo umrla?« je vprašal.

Zdravnik je pozorno pogledal Lukca. Spoznal ga je. Da, to je tisti deček, ki mu je ozdravil škorca. Vedel je tudi zgodbo o slepem potniku. Nasmehnil se mu je in mu dal roko. Ker dečka ni razumel, mu je Slokar ponovil vprašanje. Zdravnik se je zresnil in Lukcu dolgo gledal v oči, kakor da razmišlja.

»Upam, da ne bo hudega,« je slednjič odgovoril. »Potrudil se bom, vse bom storil.«

In odšel je s Slokarjem.

Lukec je ostal pri materi. Sedel je k postelji in jo gledal. Mati ni smela govoriti, ni se smela razburjati. Zdaj pa zdaj ji je zastal dih, kakor da jo je ostro zbolelo v prsih. Nato se je skozi na pol odprte veke zastrmela v strop. Kaj je razmišljala? Ali je trpela?

Zdaj pa zdaj se je ozrla po sinu. Vselej ga je dolgo gledala in se mu nasmehnila. Vrnil ji je nasmeh, ki pa je bil grenak.

Zdravnik je prihajal in zopet odhajal z zresnjenim obrazom. Nikoli ni rekel nobene besede.

»Lukec, kaj boš storil — če umrem?« je proti večeru vprašala mati.

Lukca je to vprašanje zapeklo v dno duše.

»Mati, saj ne boste. . . ,« je zaječal in jo zgrabil za roko.

»Vem, da ne bom,« je s težavo rekla mati. »Toda recimo, da bi. . . Ti pojdeš k očetu, ne? Povedal mu boš: mati vas lepo pozdravlja. . . Umrta je. . .«

Lukey ni mogel govoriti. Le prikimal je.

Vso noč je ostal pri nji. Ni čutil zaspanosti ne utrujenosti.

Odkar je živel, mu je bilo veselo pri srcu. Nikoli ni poznal velike žalosti ne skrbi. Tedaj mu je oboje težko leglo na dušo. Kaj bo, če umre mati? Ostal bo sam na širokem morju. Sam

66

bo prišel v tujo deželo. Poiskati bo moral očeta. Ta ga bo vprašal: »Kje je mati?« Saj mu ne bo mogel odgovoriti.

Naredil se je dan. Marjeta je bila vsa nemirna, vedno bolj pogosto je pogledovala Lukca. Obraz ji je bil nekam spremenjen. Ni več spregovorila.

Italijanka in Španjolka sta bili medtem ozdraveli in zapustili sobo. . . Dan je bil lep, sončen, morje popolnoma mirno. Vročina je znova naraščala.

Proti večeru je Lukey sede zadremal. Ni vedel, koliko časa je spal. Zbudil se je in se prestrašil, kakor da je nekaj zamudil. Mati ga je gledala. Na njenih ustnicah je ležal rahel nasmeh.

»Lukey, truden si. Pojdi spat!«

Da, res. Bil je truden. Najrajši bi bil legel kar na pod in spal, spal. A ni se mogel ločiti od matere.

»Kako vam je?« jo je vprašal.

»Danes mi je mnogo bolje,« je odgovorila mati. »Pojdi spat! Jutri bom vstala.«

»Ali res?«

»Res.«

Lukey je tedaj trdno verjel, da bo mati naslednje jutro že vstala. Preveč ga je premagoval spanec, da bi mogel še dlje vzdržati.

Že je bil pri vratih, ko ga je mati znova poklicala.

»Lukec!«

Ozrl se je.

»Pridi sem! Daj mi roko! Obljubi mi, da boš priden!«

Lukec ji je vse obljubil. Zakaj se mati tako poslavlja? Neznansko čudno, tesno mu je bilo pri srcu. Mati mu ni nehala gledati v oči, ni mu nehala stiskati roke. Tako grenko se mu je nabralo v grlu, da ni mogel govoriti.

»Jutri zopet pridi!« je dejala skoraj tiho. »Priden bodi! Ubogaj očeta!«

Na vratih se je Lukec še enkrat ozrl. Mati je gledala za njim. . . Odšel je v spalnico. Sklenil je, da ne bo zaspal. Samo malo bo zadremal, nato se bo vrnil k materi. Oblečen je legel na posteljo. V trenutku je trdno zaspal.

Ni se prebudil, ko je nastala noč in so potniki prihajali spat. Drugi dan je sonce stalo že visoko na nebu, ko je odprl oči. Čutil je, da si je nabral novih moči. V spalnici ni bilo nikogar. Ni vedel, ali je že novi dan ali pa še ni nastala noč.

Odšel je na krov. Ni bilo več tako vroče kot prejšnji dan. Od juga je pihala sveža sapa. Lukec se je zavedel, da je prespal vso noč in lep del novega dne. Spomnil se je matere. Ali mu ni rekla, da bo vstala? Ni je bilo na krovu. Zaskrbelo ga je ob misli, da ga morda že dolgo pričakuje.

Že je hotel oditi k nji, ko je zagledal Slokarja. Ta je stal ob ograji, zamišljen gledal predse in kadil cigareto. Obraz mu je bil nekam zresnjen, skoraj strog. Ni se mu nasmehnil kot ponavadi.

Ozrl se je po drugih sopotnikih. Vsi so ga gledali bolj z resnim zanimanjem kot prejšnje dni.

Lukca je čudno spreletelo. Ali se je mar kaj zgodilo?

»Lukec, pridi sem!« ga je poklical Slokar.

Stopil je k njemu, a je čutil, kako mu noge klecajo. Slokar je ogorek cigarete vrgel v morje.

»Pojdi z menoj!« mu je rekel.

Lukec je zaslutil nekaj hudega. Slokar ga je odvedel v neki kot, da sta bila čisto sama, daleč od ljudi. Obstal je in ga predirno pogledal.

»Daj mi roko!« mu je rekel. »Obljubi mi, da boš moško prenesel, kar ti bom povedal. Saj si že cel fant. . .«

Cel fant! Kar je Slokar govoril, je bilo tako čudno, da je Lukcu zastalo srce.

»Mati je umrla,« mu je povedal Slokar in ga ni nehal stiskati za roko.

Lukec je pričakoval nekaj hudega, a tega v prvem hipu ni mogel verjeti. Toda bilo je resnica. Materino težko slovo prejšnji dan, sožalni obrazi to jutro — vse se je bridko ujemalo. . . Parnik, nebo, morje, ljudje — vse se je zavrtelo okoli njega. Iztrgal je Slokarju desnico in jo nesel na obraz. Ni mogel premagati solz. Same od sebe so mu začele teči po licih.

»Mati! Kje je mati?«

Slokar je stal nekaj trenutkov kot nem. Posvaljkal je novo cigareto, a jo je zopet vtaknil v žep.

»Pojdiva k nji!«

Šla sta. Med potjo se je Lukec nekoliko ovedel od žalosti.

»Kdaj je umrla?« je vprašal.

»Ponoči.«

»Zakaj me niste poklicali?«

»Saj sem tudi jaz izvedel šele zjutraj.«

Mati je ležala na ozkem, belem ležišču. Ob zglavju ji je gorela luč. Bila je voščeno bleda, mirna. Oči so se ji skozi na pol odprte veke še zmeraj upirale nekam v strop. Na licih ji je ležal medel nasmeh.

Lukec je obstal ob nji. Noge so se mu zatresle, roke so mu bile kot odrevenele, da mu je klobuk padel na tla.

»Mati!« je zaječal.